ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XII
№ 149 (1473).

ЧЕТВЕР, 16 грудня 1971 року

Ціна 2 коп.

ОУНБ ім. Д. Чижевського

ПОДІЇ НА ПІВОСТРОВІ ІНДОСТАН

Звертаючись до солдатів і командування обложеного гарнізону Дакки, начальник штабу сухопутних сил Індії генерал С. Манекшоу у своєму посланні заявив, що індійські війська стягують кільце оточення навколо столиці Східного Пакистану і що місто перебуває зараз у зоні досяжності індійської артилерії. Інформаційні агентства повідомили, що індійські війська провели сьогодні артилерійську підготовку і почали генеральний штурм Дакки.

Всеіндійське радіо передало увечері термінове повідомлення, в якому говориться, що частина гарнізону Дакки припинила опір і здалась.

У кореспонденції з Дакки агентство Рейтер пише, що цивільний губернатор Східного Пакистану А. М. Малік дав розпорядження 16 вищим адміністративним чиновникам східної провінції на чолі з генеральним інспектором поліції М. А. Чоудхрі скласти з себе повноваження і шукати притулку в нейтральній зоні Червоного Хреста. Отже, цивільна адміністрація цивільного Пакистану перестала існувати.

(ТАРС).

ТВОЯ ОСОБИСТА ПРОГРАМА

У твоєму житті, товаришу, завершується ще один рік. В думках ти підбиваєш підсумки, пригадуєш важливі події. Цими подіями могли бути закінчення навчання у середній школі, або придбання спеціальності, перемога в професійному конкурсі, або туристська поїздка по країні. Але найважливішими подіями у твоєму житті, і ти погодишся з цим, були партійні з'їзди, Пленуми ЦК КПРС і ЦК КП України, сесії Верховної Ради СРСР і Верховної Ради УРСР, на яких була розроблена, схвалена і узаконена програма соціально-економічного розвитку нашого суспільства

План дев'ятої п'ятирічки ти сприйняв усім серцем. Бо її головне завдання — забезпечити значне піднесення матеріального і культурного рівня життя народу, всього суспільства, а значить і твого життя, життя твоєї сім'ї. Якщо ти робітник, то твоя середня заробітна плата зросте до кінця п'ятирічки на 21 процент, а якщо колгоспник, то можеш планувати збільшення особистого бюджету на 31 процент. Коли ж ти навчаєшся у вузі або середньому спеціальному учбовому закладі, — тобі збільшиться з 1 вересня наступного року стипендія. Звичайно, все це буде здійснено на основі високих темпів розвитку соціалістичного виробництва, підвищення його ефективності, науково-технічного прогресу і прискорення зростання продуктивності праці, в тому числі і твоєї особистої праці.

Вдумайся в такі цифри: трильйон кіловат-годин електроенергії, 150 мільйонів тонн сталі, 500 мільйонів тонн нафти, 11 мільярдів квадратних метрів тканин, 830 мільйонів пар взуття, 200 мільйонів тонн зерна, 16 мільйонів тонн м'яса, 180 мільйонів тонн молока, 52 мільярди штук яєць... Такі показники ще ніколи не фігурували в повідомленнях ЦСУ СРСР. Але фігуруватимуть обов'язково — у 1975 році. Тоді, в кінці п'ятирічки, загальний обсяг промислової і сільськогосподарської продукції СРСР перевершить нинішній рівень її виробництва в США. Це буде велика перемога соціалізму в економічному змаганні з капіталізмом, в яку внесеш свою частку і ти, де б ти не працював, якою спеціальністю не володів би. Торжество комунізму — в цьому смисл твого життя, твоє найвище щастя.

Державний план розвитку народного господарства СРСР на 1971—1975 роки стосовно нашої республіки був конкретизований на другій сесії Верховної Ради УРСР. Програму розвитку Радянської України ти сприйняв з гордістю. Адже в 1975 році промислової продукції вироблятиметься в нашій республіці майже в три рази більше, ніж по всьому Радянському Союзу в 1940 році. Виробництво промислової продукції зросте на 43, а сільськогосподарської на 27,1 процента.

В ці дні ти, твої товариші по труду, цілі колективи підбивають підсумки стартового року п'ятирічки. Підтримавши заклик москвичів і ленінградців боротись за дострокове завершення п'ятирічки, трудівники промислових підприємств нашої області одинадцятимісячний план реалізації продукції виконали на 102 проценти. З кожним днем збільшується список підприємств, колективи яких завершили план 1971 року. Це Завалівський графітний комбінат, Кіровоградський завод тракторних гідроагрегатів, комбінат «Олександріявугілля» і ряд інших.

Великого успіху добились хлібороби. Вони виростили найбільший за всю історію області врожай зернових — по 32,6 центнера з гектара.

Твій почесний обов'язок, друже, — рівнятись на комуністів, на передовиків соціалістичного змагання, вносити і свою частку праці у примноження трудових здобутків орденоносної Кіровоградщини.

Зараз в області розпочинаються районні і міські звітно-виборні комсомольські конференції. На них йтиме мова про те, як комсомольські організації виконують рішення партійних з'їздів, намічатимуться напрямки боротьби за успішне виконання плану другого року п'ятирічки. Рішення конференцій озброять кожну первинну організацію конкретним планом роботи, кінцевою метою якої є виховання справжніх ленінців, патріотів, активних будівників комунізму.

У великій, захоплюючій роботі по виконанню накреслень партії, законодавчих рішень радянського парламенту ти, друже, повинен визначити і своє місце. Ми бажаємо тобі великих трудових успіхів, невпинного творчого зростання. Тримай завше в пам'яті слова: «Якщо тобі комсомолець ім'я, ім'я кріпи ділами своїми!».

Автоматичні станції фотографують поверхню Марса

ПОВІДОМЛЕННЯ ТАРС

Відповідно до наміченої програми автоматичні станції «Марс-2» і «Марс-3», виведені на навколомарсіанські орбіти 27 листопада і 2 грудня ц. р., продовжують успішно виконувати наукові дослідження планети МАРС і навколопланетного космічного простору на істотно різних орбітах.

У процесі польоту автоматичні станції «Марс-2» і Марс-3» з допомогою автономних систем астронавігації були зорієнтовані, і за командами з Землі було проведене фотографування поверхні планети Марс з різних відстаней. Після обробки цих фотознімків на борту станцій вони по радіолінії були передані на Землю.

Поряд з фотографуванням поверхні планети Марс автоматичні станції «Марс-2» і «Марс-3» виконують комплексну наукову програму дослідження цієї планети.

За час польоту з станцією «Марс-2» проведено 153 сеанси радіозв'язку і з станцією «Марс-3» — 159 сеансів.

Під час сеансів зв'язку з станцій передаються на Землю результати наукових вимірювань, дані про роботу бортової апаратури, про температурний режим відсіків, а також проводиться контроль параметрів орбіт станцій.

За даними телеметричних вимірювань, всі системи станцій «Марс-2» і «Марс-3» функціонують нормально.

Одержувані з станцій наукові дані обробляються і аналізуються Інститутом Академії Наук СРСР.

Координаційно - обчислювальний центр продовжує контроль за польотом станцій «Марс-2» і «Марс-3» та приймання з них наукових даних про Марс і навколопланетний космічний простір.

З ОБЛАСНОГО КОНКУРСУ МОЛОДИХ ТОКАРІВ

ВІРТУОЗ — ОДИН НА ВСІХ

● ЗВАННЯ «КРАЩИЙ МОЛОДИЙ ТОКАР ОБЛАСТІ 1971 РОКУ»—У ПРЕДСТАВНИКА ЗАВОДУ ТРАКТОРНИХ ГІДРОАГРЕГАТІВ ВАСИЛЯ ГРИНЯ

● НОВА ТЕХНІКА ЗНАЙОМА НЕ ВСІМ

● 67 ХВИЛИН ІНТЕРВАЛУ МІЖ ЛІДЕРОМ І АУТСАЙДЕРОМ

Прекрасно наладжені верстати, інструмент, заготовки, квіти, гучномовець — все, про що мали подбати і подбали організатори конкурсу, чекало учасників змагань в інструментальному цеху Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів. Приготували секундоміри члени жюрі, вимірювальні прилади — працівники відділу технічного контролю...

Претенденти на титул кращого одержали завдання — протягом сорока хвилин виточити дві стальні оправки. Але цієї роботи, звичайно, було недостатньо для здобуття першості. Треба ще й проявити теоретичну підготовку, не порушити правил техніки безпеки. Кожне відхилення від норми карається штрафними балами.

Із 18 учасників змагань троє вибули вже після першого етапу — заліку з теоретичної підготовки. Головним чином, через незнання нових токарних верстатів.

За верстат стало 14 юнаків та одна дівчина — Ніна Бицюра з «Червоної зірки». Буквально з перших секунд увагу всіх привернув робітник заводу тракторних гідроагрегатів Василь Гринь. Блискавичні й точні рухи, впевненість, розпоряджливість, той настрій, коли ми кажемо: людина горить в роботі.

Василь витримав до кінця. Він єдиний, хто здав деталі швидше, аніж передбачалось нормою, задовольнивши вимоги щодо якості. Виявивши вміння і знання, В. Гринь здобув звання «Кращий молодий токар області 1971 року» і одержав перехідний приз обласного комітету комсомолу. Другим призером став токар заводу будівельних конструкцій світловодського виробничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія» Микола Плахотний, третє місце— за Ніною Бицюрою.

Перш, ніж сказати кілька слів про інших учасників конкурсу, ми ближче познайомимо читача з чемпіоном. Василь Гринь прийшов в інструментальний цех заводу тракторних гідроагрегатів після технічного училища. Здавалося, він уже кваліфікований робітник. Проте початок роботи не був тріумфальним. І лише згодом, попрацювавши не день, не два, юнак відчув: він уже справжній токар. Нині на нього рівняються й старші робітники. Василь виконав завдання першого року дев'ятої п'ятирічки.

Тепер щодо інших. Аутсайдер відстав від лідера на цілих... 67 хвилин, виконавши роботу за 102 хвилини. Як це могло трапитись, коли взяти до уваги, що на конкурс відряджали кращих молодих робітників?

Одну причину ми вже назвали: погана обізнаність молоді з новою технікою. Інша—цілком залежна від міськкомів та райкомів комсомолу. Річ у тім, що не всі учасники конкурсу справді найвправніші у своїх містах, районах. На обласне змагання вони потрапили не через районний або міський конкурс, де здійснюється об'єктивний відбір, а чисто випадково. Бо конкурси токарів — ще подекуди рідкісне явище. І ось «призначеним» учасникам доводиться змагатися з тими, хто здобув це право в боротьбі. Звідси й строкатість показників.

На закінчення хочеться зауважити, що далеко не всі учасники конкурсу показали теоретичні знання, які б відповідали їхньому кваліфікаційному розрядові. Іноді їх заводили в тупик елементарні питання з токарної справи.

І. БЕЗДІТНИЙ.

На фото: призери Василь ГРИНЬ, Ніна БИЦЮРА, Микола ПЛАХОТНИЙ.

ВАЖЛИВА ВІХА В ЖИТТІ ПОЛЬЩІ

Видатною подією в житті комуністів і всього народу Польщі став VI з'їзд Польської об'єднаної робітничої партії (ПОРП), який завершив цими днями свою роботу у Варшаві. Делегати з'їзду, що представляли 2270 тисяч комуністів, обговорили основні проблеми своєї країни і визначили головні напрями політики партії, дальшого розвитку Польщі по соціалістичному шляху, зміцнення її економічної могутності, піднесення матеріального і культурного рівня трудящих. Одностайно схвалена делегатами резолюція «За дальший соціалістичний розвиток Польської Народної Республіки» містить вироблену з'їздом програму.

Запорукою того, що ця програма на п'ятиріччя — з 1971—1975 рік — буде успішно виконана, знов продемонстровані в дні з'їзду єдність партії польських комуністів, її непохитні марксистсько-ленінські ідейні позиції, широка підтримка всім народом країни політики ПОРП.

Ось уже більш як 27 років польський народ під керівництвом ПОРП впевнено йде по шляху соціалізму. Польща нині — одна з передових економічно розвинутих держав світу, нерозривна складова частина єдиної сім'ї країн соціалістичної співдружності. Разом з ними вона веде послідовну боротьбу за зміцнення миру в Європі і в усьому світі. Свої досягнення, майбутнє своєї батьківщини комуністи і всі польські трудящі тісно пов'язують із зміцненням дружби, союзу та співробітництва з Радянським Союзом. З особливою силою це було підкреслено на VI з'їзді ПОРП. В яскраву маніфестацію дедалі міцніших уз братерства і дружби між народами наших країн вилилось перебування в Польщі делегації КПРС на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС Л. І. Брежнєвим.

Як підкреслив Л. І. Брежнєв, виступаючи на прийомі у Варшаві з нагоди завершення VI з'їзду, Польська об'єднана робітнича партія проводить велику роботу «по зміцненню згуртованості комуністичного руху на позиціях марксизму-ленінізму і пролетарського інтернаціоналізму, по зміцненню єдності дій соціалістичних країн і всіх антиімперіалістичних сил сучасності». Про це переконливо свідчать весь хід і рішення. VI з'їзду ПОРП, який став важливою віхою в житті соціалістичної Польщі.

М. ЧИГИР,
оглядач ТАРС.

ДО ПОРТРЕТА СУЧАСНИКА

ОРДЕНОНОСЕЦЬ

На знімку: складач поїздів станції Кіровоград Сергій МАТВІЄНКО.

Фото автора.

Енергійно підійшов Сергій до трибуни. Кинув погляд в зал. Десятки людей допитливо дивились на нього.

І він почав свій виступ. Спочатку тихо, не поспішаючи. Але кожне його слово звучало впевнено і переконливо. Говорив про найзлободенніше — безпеку руху, продуктивність праці...

— Якщо лише думати про рух поїздів, це, звичайно, нікому користі не принесе, ні мені, ні вам, товаришу Хомич! Зібраність і дисципліна мають бути у всьому.

В залі пожвавлення. І не спроста. Влучно сказав Матвієнко: адже згаданий складач поїздів дійсно підводив зміну і весь колектив.

Отакий Матвієнко — прямий. Цьому, мабуть, тільки з книжок не навчився. І Сергій вчився у життя. А одного разу в кінці зміни досвідчений складач поїздів Дмитро Гвозденко, потиснувши йому руку, сказав:

— Вийшов з тебе хороший складач. Бажаю удачі, успіху на новому місці.

І прийшли нові турботи. Тепер Сергію Матвієнку треба було очолити зміну, самостійно керувати маневровими операціями. З першого ж місяця його бригада задала такий темп, що «бувалі» просто почали по-хорошому заздрити, розпитувати, як йому, молодому складачеві, вдається по-швидкісному формувати состави та ще й важковагові.

— В мене секретів нема, — відповідав Матвієнко. — Просто наші хлопці працюють з натхненням.

«Секрет» успіху, звичайно, таївся в працелюбності складача і його підлеглих, в умінні чітко застосовувати розроблений план робіт. Задовго до початку зміни Сергій встигає ознайомитися зі станом руху на коліях, з інформацією про прибуття поїздів. На перезміні бригади маневрового локомотива він зустрічається з колегою, що передає йому зміну; приймає чергування, дізнається від маневрового диспетчера про план роботи на найближчі години. Ця попередня прикидка допомагає майже половину всіх поїздів з сівалками і іншою сільськогосподарською технікою формувати в середньому на 5—6 хвилин швидше норми.

Відсутність на станції башмачників викликає деякі ускладнення. Але в зміні Сергія Матвієнка навчились робити прицільну, образно кажучи, «м'яку стиковку» вагонів при формуванні. Так що й тут виграш часу солідний.

Не лише про успіхи своєї зміни думає Матвієнко, (до речі, вона на протязі восьмої п'ятирічки займала лише перші місця в соціалістичному змаганні), але й про своїх товаришів. Тому і стало добрим правилом для нього під час маневрових робіт розставляти вагони з фронтів так, щоб ті, хто прийме зміну, без найменшої затримки починали роботу.

...Над коліями поповз туман. Сергій Матвієнко, нашвидку переговорившн з машиністом, скочив на підніжку, озирнувся. На сусідній колії з великою швидкістю проходив пасажирський. В тумані звуки м'які, приглушені — схожі на пісню. Але в пісні проїжджаючого поїзда щось не те... фальшива нота! Зараз її легко пропустити. Тормозна колодка наглухо притискається до колісної пари, і вона перестає обертатись, тягне її поїзд, як звичайний вантаж. Але якби тільки вантаж! Від тертя колесо стирається, з'являється «повзун». А з ним в дорозі до біди не далеко.

— Шостий вимагає заміни колісної пари, — туг же доповів Сергій на станцію.

Поїзд зупинили, вагон відремонтували. Перед самим відправленням машиніст поцікавився, хто ж та людина, що зуміла попередити нещастя.

— Сергієм його величають. Складачем він працює у нас, — відповідали йому вагонники.

— Серцем чує він поїзди. Велике спасибі передайте йому від мене і всіх пасажирів, — схвильовано сказав машиніст і подав сигнал відправлення.

Таким ось змістом наповнені трудові будні складача поїздів станції Кіровоград Сергія Матвієнка. Здається, зовсім недавно став керівником зміни, а на рахунку вже чимало хороших справ. Лише в останньому році восьмої п'ятирічки він сформував близько 600 поїздів, серед яких 140 важковагових. І в першому році нової п'ятирічки він трудиться, як годиться ударнику комуністичної праці, кавалеру ордена Трудового Червоного Прапора, котрий йому вручила Батьківщина за успіхи в минулій п'ятирічці.

В. ПАЩУК,
працівник редакції газети «Черноморский гудок».

СВІЖИЙ СТРУМІНЬ

ЗУСТРІЧ З ЧИТАЧАМИ
В м. ДОЛИНСЬКІЙ

Чергова зустріч з читачами ще раз показала, що молодь області не байдужа до своєї комсомольської газети. Про це свідчили не тільки теплі слова, сказані на адресу молодіжного видання, а й слушні зауваження та добрі поради.

Юнаки і дівчата міста Долинської зібрались у залі районного Будинку культури, де перед ними звітували творчі працівники газети «Молодий комунар».

— Основне наше завдання, — звернувся до них завідуючий відділом комсомольського життя газети І. Бездітний, — щоб газета була змістовною, цікавою, щоб читач бачив у ній свого друга і порадника.

Наскільки виконуються ці вимоги, судили самі читачі. Раїса Українець, десятикласниця місцевої школи № 1, від імені своїх ровесників побажала працівникам редакції постійної творчої наснаги.

— Ми не тільки читаємо газету. Після ближчого знайомства ми будемо дописувати до неї. Наша зустріч матиме дальше продовження, — сказала дівчина.

Не варто ще раз наголошувати на тому, яке значення мають листи читачів. Після кожної зустрічі кількість їх збільшується, і в цьому є своя закономірність. Молодь глибше вникає в життя редакції, детальніше знайомиться з її планами. Шлях «Читач — газета» стає дедалі коротшим.

Такі зустрічі дають змогу працівникам газети оцінити свою роботу з позиції читача, а також побачити, чого ще не зроблено.

Сергій МАТУСЯК, робітник цегельного заводу:

— Газета подає матеріали про передовиків виробництва, які достроково закінчують перший рік дев'ятої п'ятирічки. Та нам цікаво було б знати, за рахунок чого вони домоглись таких успіхів. Тоді б ми мали не тільки приклад для наслідування, а й конкретні рекомендації.

Віра МАЙСТРЕНКО, старша піонервожата Долинської СШ № 2:

— Продовжується огляд класних комсомольських організацій «Партії на вірність присягаємо!». На жаль, газета подає мало матеріалів про хід огляду в школах області.

Тамара МОЛДАВАНОВА, методист районної бібліотеки:

— Думається, що варто було б провести серед читачів анкету на теми етики і моралі.

Іларіон ВАСИЛЕНКО, секретар комітету комсомолу колгоспу «Дружба»:

— Приїздіть до нас частіше. Тут ви знайдете героїв своїх розповідей про хліборобів.

Кожна зустріч вносить в життя редакції свіжий струмінь. Щира розмова з читачем і цього разу підказала газеті нові теми.

МЕТОДИКА І ЗНАННЯ

Ось уже третій рік, як Бобринецьке СПТУ № 2 перейшло на систему з 3-річним терміном навчання. У наступному році вперше випускники одержать, крім посвідчення тракториста-машиніста, ще й атестат зрілості за середню освіту.

Професія для учня професійно-технічного училища — це вже не те невиразне бажання кимось бути, яке буває в учнів середньої школи. При вступі в училище майбутня професія стає реальністю, звичайною щоденною практикою. І від педагогічного колективу залежить, щоб суто професійне навчання не відсувало на другий план загальноосвітньої підготовки і навпаки.

Мені хотілося б зупинитися якраз на роботі педагогічного колективу, від якого в першу чергу залежить, яким фахівцем буде сьогоднішній учень і, врешті, рівень загальної освіти молодої людини.

В училищі навчається 434 учні. Працюють з ними 50 викладачів. Робота з учнями вимагає повсякденного підвищення викладацької майстерності. А що таке майстерність викладача? Це, перш за все, власне збагачення новими знаннями, широка ерудиція і вміння донести навчальний матеріал до учня. Це найголовніша умова ефективності уроку. З кожним роком підвищуються вимоги до знань учнів. І вчителю ПТУ необхідно не лише навчати учнів, але й самому вчитися, підвищувати свою майстерність.

В училищі педагогічний колектив першим своїм обов'язком вважає передати своїм вихованцям міцні знання. Об'єктивність в оцінці учнівських знань допомагає їм краще виявляти успіхи і невдачі юнаків і дівчат. Застосовувати ті чи інші педагогічні методи для подолання відставання окремих учнів.

Як краще проводити заняття, ефективніше використовувати наочні посібники — ці та інші питання є основою діяльності методичних об'єднань, постійно знаходяться в полі зору педагогічного колективу. В училищі діють три методичні об'єднання. Очолюють їх В. Я. Завадський та О. В. Корінецький. В планах роботи значаться такі важливі заходи, як перевірка знань учнів, проведення контрольних робіт, виконання програм, факультативні та позаурочні заходи. Все це сприяє підвищенню кваліфікації кожного викладача.

Час від часу збираються вчителі поговорити про стан викладання з окремих предметів, відвідують уроки своїх колег. Методичні об'єднання вивчають і розповсюджують досвід кращих викладачів. Цікаво і майстерно, наприклад, проводить уроки російської мови та літератури В. І. Рудасьова. Група уважно слухає. Пояснення викладача чітке, зрозуміле, а види робіт на уроці завжди різноманітні. Коли Віра Іванівна знайомить учнів з новим художнім твором, здається, перед тобою вже актор — так виразно, емоційно звучить кожне сказане слово.

Крок за кроком педагог прищеплює дітям любов до літератури, до мови.

Викладача математики Л. М. Моргун учні характеризують як «дуже вимогливу». Вимогливість Лідії Михайлівни разом з великим педагогічним тактом, вмінням піднести тему, — створило їй авторитет не лише серед учнів, а й серед викладачів. Математику в групах, де працює вчителька, люблять. А це вдається не кожному, хто викладає цей «важкий» предмет.

Методичні об'єднання вивчають та пропагують досвід і таких кращих вчителів як О. П. Суд, В. А. Лавриненко, В. Н. Цвіркун, М. І. Сивоконь та інших.

Уміло організована робота педагогів позитивно впливає на ефективність всього навчального процесу. Як наслідок її — в училищі ніколи немає так званих «зривів», «авралів». Педагоги передають своїм вихованцям міцні знання і самі вчаться. Перед ними головне завдання — щоб випускник училища був не лише кваліфікованим спеціалістом, а й людиною, для якої атестат зрілості — це лише перший етап на дорозі до великих знань.

К. ПОРОЖНЯКОВА,
вихователь Бобринецького СПТУ № 2.

СЕЛИЩЕ КОДАКИ в Українській РСР — одне з 250 експериментальних показових сіл країни, що створюються нині в кожній радянській республіці. Сьогодні готова лише перша черга селища.

Навколо центральної площі побудовані приміщення двоповерхового клубу з залом для глядачів на 600 місць, бібліотекою з читальним залом, кімнатами для роботи гуртків художньої самодіяльності, правління місцевого колгоспу та селищної Ради, середньої школи на 560 учнів, торгового центру. В торговому центрі — магазини, їдальня, буфет. Тут же перукарня, майстерні побутового обслуговування, готель, пошта.

На знімку: загальний вид нового села Кодаки.

Фото І. ДЕНИСЕНКА.
АПН.

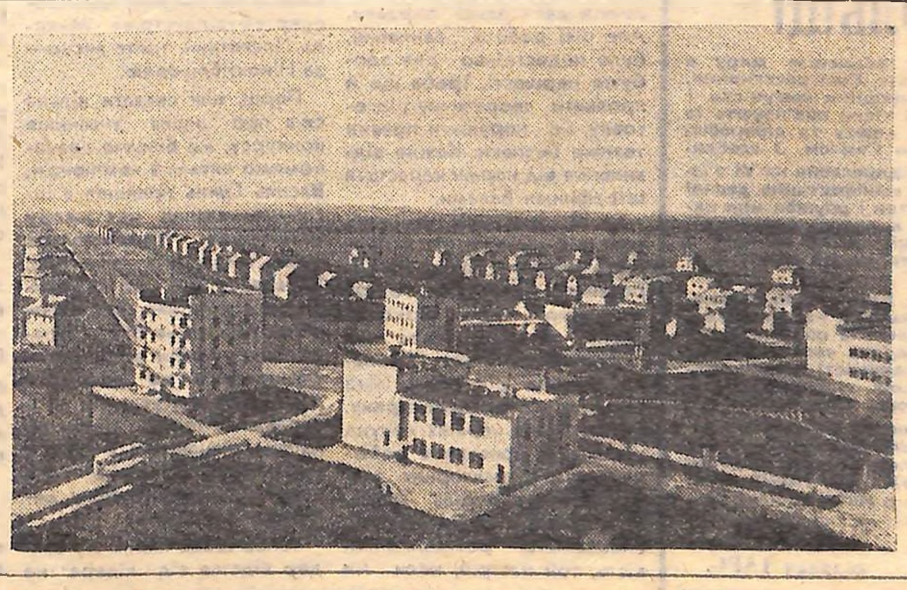

Шана велика, народна

До ювілею М. О. Некрасова у бібліотеках Кіровоградщини була проведена широка підготовка: відбувались тематичні і літературні вечори, читались лекції, доповіді, проходили читацькі конференції і бібліографічні огляди, переглядалась література, влаштовувались книжкові виставки, присвячені творчості великого поета-демократа.

В обласній науковій бібліотеці імені Н. К. Крупської організовано книжково-ілюстративну виставку «Великий поет і громадянин». Тут широко представлені твори Некрасова, література про нього, спогади сучасників. Увагу читачів привертають книжки Д. В. Чалого «Некрасов і Україна», Є. С. Шабліовського «М. О. Некрасов і українська література». Про вплив творчості великого поета на російських і радянських поетів розповідають книги М. Л. Степанова «Некрасов і радянська поезія» та М. М. Скатова «Поети некрасовської школи». 10 грудня в читальному залі відбувся вечір «Великий поет і громадянин».

Значно зріс попит на твори Некрасова, на книги про нього та його епоху. Це свідчить про шану народу до великого володаря бунтівної ліри.

Л. КАМЕНЄВА,
працівник обласної наукової бібліотеки імені Н. К. Крупської.

ПАМ'ЯТЬ

СТОРІНКА ДЛЯ КРАЄЗНАВЦІВ І ПРО КРАЄЗНАВЦІВ

ЧЕРВОНИЙ ГРАНІТ І ГОЛУБІ ЯЛИНКИ

● ЧЕТВЕРТА ЧАСТИНА ПАМ'ЯТНИКІВ І ПАМ'ЯТНИХ ЗНАКІВ, ЩО Є У ДОБРОВЕЛИЧКІВСЬКОМУ РАЙОНІ, ВСТАНОВЛЕНІ В ОСТАННІ ТРИ РОКИ. ● ПЕРВИННІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТОВАРИСТВА ПО ОХОРОНІ ПАМ'ЯТНИКІВ ІСТОРІЇ І КУЛЬТУРИ ПРАЦЮЮТЬ У ТІСНОМУ КОНТАКТІ ІЗ ПАРТІЙНИМИ, КОМСОМОЛЬСЬКИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ ТА СІЛЬСЬКИМИ РАДАМИ. ● У КОЖНОМУ КОЛГОСПІ — ПЕРВИННА ОРГАНІЗАЦІЯ ТОВАРИСТВА. ● МОЛОДІЖНА СЕКЦІЯ ДОСЛІДЖУЄ МАРШРУТИ ВЕТЕРАНІВ.

Їх раніше не було у районі. З'явились голубі красуні-ялинки після того, як учасник звільнення Добровеличківки від німецько-фашистських загарбників Петро Матвійович Шейко (колишній воїн тепер займає у цьому райцентрі скромну посаду сторожа Держбанку) повернувся із зустрічі з російськими друзями-однополчанами. Тоді і зайняли почесне місце біля обеліска Слави поряд з традиційними шумнолистими тополями та вербами маленькі ялинки.

Таких нехитрих і разом з тим таких дорогих серцю виявів уваги до життя і подвигу попередніх поколінь у Добровеличківському районі можна зустріти чимало. З гордістю тут розповідають про свого земляка, першого коменданта Московського Кремля Якова Андрійовича Стрижака, про безстрашність 15-річного Віктора Завгороднього, кавалера ордена Червоного Прапора. Райком комсомолу двічі на рік, весною і восени, кращих із кращих комсомольців направляє служити на одну з прикордонних застав, що носить ім'я земляка Олександра Степановича Терлецького...

Чимало зробила для пізнання і увіковічнення подвигу земляків районна організація Українського товариства охорони пам'ятників історії та культури. Майже на всіх підприємствах, у колгоспах і радгоспах району є первинні організації товариства. Саме вони стали ініціаторами увічнення подвигу земляків. Наскільки плідна ця робота, свідчать і цифри: четверта частина пам'ятників і пам'ятних знаків, що є в районі, встановлена в останні три роки. Зокрема, красивий обеліск Слави з червоного граніту виріс в районному центрі неподалік від нового кінотеатру. На металевих плитах викарбувано близько 150 імен воїнів, які назавжди залишилися молодими у пам'яті людській. На тому обеліску є і така скромна табличка: «Побудовано в 1969 році на кошти товариства охорони пам'ятників історії та культури і колгоспу імені XXII з'їзду КПРС».

Обеліск Слави і пам'ятники загиблим воїнам збудовано в селі Троянах на кошти колгоспу імені Леніна, в Ново-Станнуватій на кошти колгоспу імені XX з'їзду КПРС, в Олексіївці на кошти колгоспу імені Свердлова, у Піщаному Броді на кошти колгоспу імені Шевченка.

Президія районної організації разом із Помічнянською міськрадою провели конкурс на кращий проект меморіального комплексу для увічнення пам'яті воїнів-земляків. Комплекс споруджується.

Президії цієї організації належить і пропозиція, щоб у кожному з колгоспів встановити бюсти тих героїв, чиє ім'я носить господарство. Громадськість схвально відгукнулась на це. Колгосп імені Чапаєва вже і придбав потрібний бюст, а колгоспи імені Кірова, імені Горького, імені Пархоменка, імені Шевченка, імені Калініна замовили.

За пропозицією районної організації товариства охорони пам'ятників історії та культури бюро райкому КП України та райвиконком прийняли спільне рішення про увічнення пам'яті матроса-балтійця, першого голови комнезаму в Липняжці Якова Адамовича Волосика, першого коменданта Московського Кремля, уродженця села Олександро-Кацатове Новолутківської сільради Якова Андрійовича Стрижака, героя-прикордонника Олександра Степановича Терлецького та інших.

Планується також встановити меморіальні плити на Помічнянському залізничному вокзалі, які б завжди нагадували нащадкам про героїчні дні громадянської війни, про перебування там таких воєначальників як Затонський, Пархоменко, Ткаченко, Гуляницький.

Зрозуміло, що роботі організації товариства сприяє загальна увага до славної минувшини. Та заслуга членів організації в тому, що ця увага, особливо серед молоді, з кожним роком зростає. Часто виступають з лекціями про героїчне минуле свого краю члени товариства — завідуючий відділом пропаганди і агітації райкому КП України М. І. Константинов, директор школи-інтернату В. Я. Нога, капітан другого рангу у відставці Б. П. Фруль, працівники райкому комсомолу.

Успіх пояснюється і тим, що члени правління районної організації товариства по охороні пам'ятників історії і культури і Петро Матвійович Шейко, якого я згадував на початку, і працівник райвиконкому, голова цієї організації Олександр Петрович Олійник, і офіцер військкомату Сергій Петрович Картавий, і директор Тишківського Будинку піонерів Таїсія Федосіївна Дудник, і завідуючий відділом культури Дмитро Дмитрович Проскоченко та інші — люди завзяті, люблять свій край та його історію. Працюють у тісному контакті з партійними і комсомольськими організаціями колгоспів, радгоспів та підприємств, у тісному контакті з сільськими Радами (сільради, наприклад, складаючи заходи по поліпшенню благоустрою сіл, не забули і про пам'ятники). Тож і виростають поруч з обелісками голубі ялинки, червоні ружі та гвоздики.

В. ЦВЯХ,
член обласної секції краєзнавців товариства по охороні пам'ятників історії та культури.

Як радісно ввійти
в далекий давній світ
І в відблисках його
ловити світ новітній.
М. РИЛЬСЬКИЙ.

ПАМ'ЯТАЮТЬ СТАРОЖИЛИ ВЕРШНИКА

ЗНАХІДКИ НАУКОВОЇ ЕКСПЕДИЦІЇ ПО ВИВЧЕННЮ ЮНОСТІ ЮРІЯ ЯНОВСЬКОГО

Ім'я Юрія Яновського назавжди пов'язане з історією Кіровоградщини. В своїх творах, зокрема в романі «Вершники», в новелі «Подвійне коло» він згадує про Компаніївку: «Загони зітнулися на рівному степу під Компаніївкою. Небо округ здіймалося вгору блакитними вежами. Був серпень 1919 року».

В новелі «Дитинство» Юрій Яновський виводить чудовий образ діда Данила. Є всі підстави вважати, що прототипом цього героя був дід Юрія Яновського Микола Максимович. Так описати відносини між дідом і онуком могла тільки людина, яка їх сама відчувала.

Цим зацікавилась літературна секція, що працює при обласній організації Українського товариства охорони пам'ятників історії та культури. Було організовано наукову експедицію для детального вивчення дитячих та юнацьких років Юрія Івановича.

Експедиція зустрічалась з старожилами села Майорівки, які добре знали Юрія Яновського, його батьків, родичів. Записали розповіді про письменника. Майорівка (тоді — Татяно-Майорова), де народився Юрій Іванович — це два рядки білих хат, за ними — безкрайй степ. Село дуже змінилося з тих часів, виросли новобудови, виросли нові люди.

Килина Чорнуха, уродженка села віком близько 100 років розповіла про Юрія Івановича, якого добре пам'ятає, що був він височенький, худорлявий і гарний. Дід нерідко хвалився внуком, говорив, що Юрко розумний хлопець і добре вчиться. Потім Юрій разом з батьком і матір'ю переїхали в Єлисаветград, де жили у своєму будиночку біля фортеці. Буваючи в місті, Килина часто заходила до них ночувати. Юрій підріс, вчився також добре, як і раніше.

Потім бабуся Килина показала місця, де жили Яновські. Їх будинок стояв на березі річки і потопав у квітучому саду. Це дуже гарна місцевість, і враження від неї теж, очевидно, вплинули на Юрія як на майбутнього письменника. Під час війни будинок Яновських згорів. Зараз на цьому місці збудовано лікарню.

Цікаво було послухати розповідь корінного жителя села Григорія Омеляновича Луковенка, 1903 року народження, який вчився разом з Ю. Яновським. Юрій був сором'язливий, і хлопці інколи жартували над ним. Розповідь Григорія Омеляновича про діда і дядька Юрія Івановича дуже схожа на розповідь Килини Чорнухи. Батько Юрія — гарний, високий, чорнявий, мати — Марія Мусіївна — маленька, худенька жіночка, приїхала з міста.

Не менш цікавою була і розповідь Панаса Івановича Сала, 1882 року народження. Він добре пам'ятає діда і батька Юрія Івановича. Як корінний житель села, набагато старший за Юрія, він дав цінні відомості про сім'ю письменника. Вона була велика і батькам доводилося багато працювати.

В селі лишилося вже мало людей, які знали Яновських. Але з їх розповідей можна зробити висновок, що Юрій Яновський народився саме в селі Майорівці Компаніївського району, тут він пішов до школи, а потім разом з батьками переїхав в Єлисаветград. Експедиція відвідала місця, пов'язані з перебуванням в селі Юрія Яновського. В школі, де учився Юрій, зараз знаходиться магазин.

27 серпня 1972 року з нагоди 70-річчя з дня народження письменника в Майорівці буде відкрито музей. Після детального вивчення встановлено, що в Кіровограді Юрій Яновський жив по вулиці Ровенській, 11. За кошти міської організації Українського товариства охорони пам'ятників історії та культури на цьому будинку встановлено меморіальну дошку.

Бажано у Кіровограді до цієї дати встановити пам'ятник Ю. Яновському, а в будинку по вулиці Ровенській відкрити літературно-меморіальний музей, який розповідав би про великого Вершника та інших наших письменників-земляків, що вийшли з Кіровоградщини.

О. ВОЙТОВИЦЬКИЙ,
відповідальний секретар обласної організації Українського товариства охорони пам'ятників історії та культури.

ІСТОРІЯ ЗОБОВ'ЯЗУЄ

У Кіровограді і Новоукраїнці, в селищі Петрове і в селі Підлісному, в багатьох інших місцях області можна побачити на п'єдесталах трактори перших п'ятирічок молодої Країни Рад.

А от хто ті беззмінні трударі, які обробили на цих машинах тисячі гектарів грунту, дали не один рекорд і виробітку, і урожайності, знає далеко не кожний.

Пройде кілька десятків років, і час не залишить в живих творців славної історії тих буремних років. Хочеться, щоб міські та районні організації товариства охорони пам'ятників, відділи культури своєчасно всю стару техніку взяли на облік, сфотографували, записали оповіді ветеранів. Колгоспники охоче пригадають славні імена перших механізаторів. А нас, їхніх нащадків, історія зобов'язує викарбувати ці імена на пам'ятних дошках і встановити їх біля тих монументів. Нехай розповідають вони про легендарне минуле.

Л. ПАПЧЕНКО,
член правління обласної організації Українського товариства охорони пам'яток історії та культури.

У Верблюжській середній школі Новгородківського району є первинна організація Українського товариства охорони пам'ятників історії і культури, яку очолює вчитель Г. В. Григір. Чимало знахідок на рахунку членів цієї організації. Вони відшукали багато героїв, з багатьма зустрічалися вже.

На фото: зустріч школярів з ветераном.

ХТО ВСТАНОВИТЬ МОНУМЕНТИ?

В селі Федорівці Кіровоградського району народився і жив керівник партизанського загону, який діяв під час громадянської війни поблизу Єлисаветграда, А. Ф. Стратієнко, а в селі Осиковатого того ж району народився і діяв І. С. Венгеровський — матрос-чорноморець, голова сільревкому. У 1922 році він загинув від рук ворогів Радянської влади.

З ініціативи колгоспників колгоспів імені Боженка та імені Горького правління районної організації товариства охорони пам'ятників історії та культури виготовило пам'ятні знаки для встановлення в цих селах.

Кам'яні брили завезено до Федорівки та Осиковатого. Але досі в Осиковатій лежить вона під відкритим небом.

О. СТАРОСТІН.

Спорт

ПРИЗ ЗАЛИШАЄТЬСЯ В КІРОВОГРАДІ

До підсумків змагань юних борців

Понад 160 спортсменів з одинадцяти команд взяли участь у відкритій першості області з класичної боротьби серед юнаків. Перехідний кубок обласного комітету по фізкультурі і спорту — приз імені нашого земляка, всесвітньовідомого борця Д. Г. Посунька, — крім кіровоградців, виборювали команди спортивних клубів «Світло шахтаря» (Харків), «Вагонобудівник» (Крюків), «Богатир» (Кривий Ріг), команда колективу фізкультури Новокриворізького гірничозбагачувального комбінату та полтавський «Авангард».

Як і на попередніх змаганнях боротьба за призові місця розгорнулася між командами СК «Зірка» та ДЮСШ № 3 (Кіровоград), полтавським «Авангардом» та спортсменами команди Світловодська. Найкраще виступили спортсмени СК «Зірки» — у них 49 очок і перше місце. Борці Полтави — другі, (38 очок), а борці ДЮСШ № 3 (33 очка) — треті. Переможцями в своїх вагових категоріях в особистому заліку стали А. Гриценко (Світловодськ), М. Яременко (ДЮСШ № 3), В. Гриценко, В. Стрижньов, В. Шулешко (всі — СК «Зірка»), П. Панков, Г. Цинута, В. Гамоля (всі — «Авангард» (Полтава), В. Зубенко («Трудові резерви»), В. Письменний («Вагонобудівник»), М. Макаров (ДЮСШ № 3).

Слід відмітити, що змагання пройшли на високому спортивному рівні, проти минулорічних поєдинків значно зросла фізична підготовка та клас спортсменів, переважна більшість яких мали перший спортивний розряд. Якщо за таких умов борці СК «Зірка» виступили відмінно, спортсмени ДЮСШ № 3, «Трудових резервів» та команда Світловодська — добре, то виступ юнаків Новомиргорода засмутив. Спортсмени Новомиргородської ДЮСШ спромоглися набрати лише одне залікове очко, а борці з команди «Колоса» взагалі залишилися без жодного залікового очка.

Ю. СТОРЧАК.

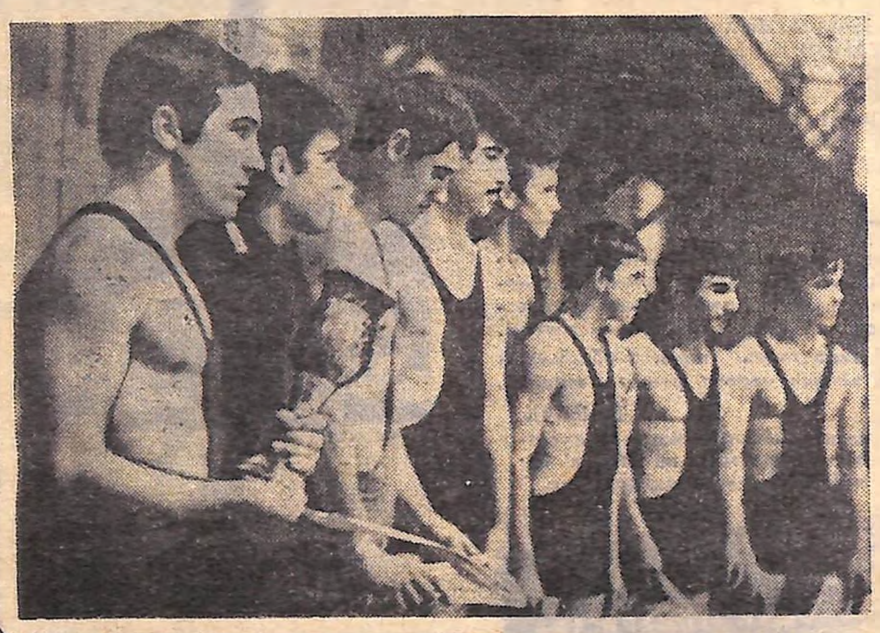

На фото: борці СК «Зірка» — володарі призу імені Д. Г. Посунька.

Фото Н. ЗУБЧЕНКО.

КОМУ САНИ, КОМУ КОВЗАНИ...

ТАК БУВАЄ часто-густо. Підбиваючи підсумки спортивних поєдинків, влаштованих під час літнього сезону, фізкультурні активісти раптом тривожаться:

— А тепер на черзі найбільш трудне — зимові старти.

Безперечно, ті, хто про це пам'ятав повсякчас, з настанням зими вирішують таке питання по-діловому, без метушні. Бо і до зимового спортивного сезону готування були завчасні.

В Кіровограді, наприклад, слова похвали можна адресувати нині фізкультурним активістам інституту сільськогосподарського машинобудування, кооперативного технікуму, середньої школи № 11. Тут до послуг юнаків та дівчат вдосталь ковзанів, лиж, розроблений конкретний графік проведення змагань з зимових видів спорту.

Починаються знову старти спартакіади «Юність». Це вже на засніжених доріжках. Як і в минулі роки, тон задають тепер громадські тренери та інструктори по спорту з житлово-експлуатаційних контор № 1 та № 7. В пунктах прокату з'явилися нові партії спортивного інвентаря, ковзани, лижі, намети, речові мішки. Отже школярі, що живуть в цих мікрорайонах, можуть навіть вирушати у далеку мандрівку. Раїса Овчаренко (ЖЕК № 7) в нинішньому сезоні разом з своїми вихованцями домоглась неабиякого успіху — команда футболістів стала чемпіоном республіки в змаганнях на приз «Шкіряний м'яч». І ось ті ж хлопчики тепер гуртуються, щоб взяти участь в поєдинках хокеїстів, щоб вийти в дендропарк на лижах. Заливаються ковзанки, готуються майданчики, на яких визначиться найсильніша команда хокеїстів «Черемушок».

Цікаві заходи передбачені планами роботи в колективах фізкультури Олександрівського району, Дмитрівського сільськогосподарського технікуму, міста Олександрії. У Дмитрівці, наприклад, майбутні агрономи вийдуть в місцевий парк, щоб взяти участь в лижному кросі, потім поряд, на льоду ставу, піднімуть прапор поєдинків змагань хокеїстів. Юнаки та дівчата вирушать у мандрівку по району. На цей раз ті, хто продовжить похід по місцях слави своїх батьків, з'являться на сільських майданах з речовими мішками за плечима, на лижах. А школярі Світловодська вже зробили перші «випробування» санчат. Вони кожного року влаштовують поєдинки з цього цікавого і захоплюючого виду спорту. Міряються майстерністю піонерські загони, окремі спортсмени. І цієї зими змагання на засніжених стежках будуть ще масовішими.

Звісно, про такі факти згадувати втішно. Але доводиться говорити і про діаметрально протилежні речі: Як і торік, наші читачі скаржаться на те, що взимку припиняють роботу спортивні секції в Голованівському, Гайворонському, Ульяновському та Вільшанському районах. Тут здебільшого тренуються важкоатлети, тривають турніри шахістів та шашкістів. І це в першу чергу у колективах фізкультури ДСТ «Колос». Не хочуть прислухатись до громадської думки і керівники обласної ради ДСТ «Спартак». Щороку на початку грудня спортивна база цього товариства не може прийняти спортсменів. В поганому стані приміщення, де б могли переодягтись лижники, не вистачає спортивного інвентаря. І ось знову доводиться констатувати той факт, що спартакіївці зустріли зимовий сезон без належної підготовки.

Хочеться нагадати прикрий факт, що трапляється здебільшого в районних центрах. Йдеться про продаж спортивного інвентаря для місцевих фізкультурників. Якщо юнаки та дівчата і можуть купити ковзани, то потім їм доводиться бідкатись, де дістати черевики. Далі — спішать в майстерню із замовленням прилаштувати ковзани до тих черевиків. І коли в цьому напрямку дещо робиться в Кіровограді, то в Новоукраїнці, Ульяновці, Вільшанці поки що лише плани, не записані на папері. А фізкультурні активісти запевняють, що зимові старти спартакіади «Юність» у них неодмінно пройдуть успішно.

Засніжені стежки парків і скверів, хокейні майданчики уже прийняли перших своїх гостей — промчали лижники, ковзанярі. І якщо комсомольські та фізкультурні активісти, при підтримці працівників житлово-комунальних організацій спільно і вміло направлять свої зусилля з тим, щоб залучити до змагань якнайбільше молоді, організують юнаків і дівчат, допоможуть їм, то і зимові старти «Юності», безперечно, будуть успішними.

ГРИП ЗНОВУ НА ПОРОЗІ

Хвиля грипу охопила ряд європейських країн (Болгарію, Угорщину, Румунію, Чехословаччину, Іспанію, Швейцарію). В нашій області також зареєстровані окремі випадки захворювання. Органи охорони здоров'я, медична служба роблять все для того, щоб хвороба не застала нас зненацька. Перевіряється готовність промислових підприємств і дитячих закладів до роботи в зимовий період. Звертається увага на додержання температурного режиму в приміщеннях, роботу приточно-витяжної вентиляції. Взято на облік в аптеках і лікувально-профілактичних закладах протигрипові препарати, дезинфікуючі розчини, що містять хлор. При поліклініках виділено окремі кабінети. Лікарі і середні медпрацівники обслуговують хворих на дому, госпіталізують хворих з тяжкими і ускладненими формами грипу, в першу чергу дітей раннього віку. Передбачається виділення додаткового автотранспорту, що дасть змогу медичним працівникам краще використати свій робочий час, відвідати більшу кількість хворих.

Однак боротьба з грипом зводиться не тільки до медичних заходів. Які ж заходи індивідуального та загального характеру треба вжити з метою уникнення поширення вірусного грипу серед здорових людей? Не слід забувати, що джерелом інфекції є хвора людина. Хвороба може передаватися також при користуванні спільним рушником, посудом. Отже, найпершою умовою є своєчасна ізоляція хворого. Його треба розмістити в окремій кімнаті, а якщо нема такої можливості, просто відгородити ліжко простирадлом або ширмою. Посуд, з якого їсть хворий, необхідно ошпарювати окропом і тримати під чистою серветкою. В приміщенні, де він знаходиться, слід проводити вологе прибирання (при цьому у воду додавати хлорне вапно 2—3 столові ложки на відро води). Повітря в кімнаті повинно бути чистим, тож кватирку рекомендується відчиняти 3—4 рази на день. Тим, хто доглядає хворого, слід постійно носити марлеву пов'язку, закриваючи рот і ніс.

Ретельне дотримання гігієнічних правил поведінки кожною людиною є необхідною умовою в боротьбі з поширенням грипу.

Кожен повинен пам'ятати, що не слід під час хвороби виходити на роботу, треба уникати відвідування знайомих, місць масового скупчення людей. Ні в якому разі не дозволяйте дітям відвідувати під час епідемії кіно, театри, магазини. Адже саме для дітей ця хвороба найбільш загрозлива. Треба, щоб здорові діти перебували якомога більше на свіжому повітрі. Працівникам дитячих закладів слід мати на увазі, що саме внаслідок тісного контакту створюються умови для епідемічного спалаху захворювання грипом.

Під час спалаху грипу необхідно забезпечити в усіх культурно-освітніх і видовищних установах чітке виконання санітарно-гігієнічних заходів, збільшити тривалість антракту для проведення вологого прибирання з застосуванням хлорних препаратів і обов'язкового провітрювання залів для глядачів.

Працівникам торгівлі, транспортних, комунальних і інших установ, зв'язаних з обслуговуванням населення, рекомендується носіння марлевих пов'язок.

Необхідно вживати заходів до зменшення впливу охолоджуючого фактора повітряного середовища (боротьба з протягами, утеплення приміщень, раціональне опалення, гігієнічний спецодяг).

На жаль, ще не всі керівники підприємств, установ, учбових закладів усвідомили повністю значення профілактики грипу, не систематично дбають про те, щоб у цехах, майстернях, навчальних та дитячих закладах, у приміщеннях торгівлі та громадського харчування були відповідні санітарно-гігієнічні умови.

З грипом треба боротися єдиним фронтом.

Т. ФЕДОРОВА,
головний лікар обласного будинку санітарної освіти.

Т. в. о. редактора А. КРЯТЕНКО.

МЕЛЕЕКРАН

● ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СУБОТА, 18 ГРУДНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Гімнастика для всіх. (М). 9.30 — Новини. (М). 9.45 — Кольорове телебачення. «Карусель». (М). 10.25 — Для дітей «Звідки прийшли іграшки». (М). 10.55 — Науково-популярна програма «Здоров'я». (М). 11.25 — Наша афіша. (К). 11.30 — «Працею звеличені». (Ужгород). 11.45 — Телевізійний екран кінолюбителя. (К). 12.35 — «Краса людська». (Львів). 13.00 — Для дітей. «Рімцімці». Вистава державного театру ляльок Латвійської РСР. (К). 14.00 — Кольорове телебачення. Міжнародний турнір з хокея на приз газети «Известия» СРСР—ЧССР. (М). 16.15 — На питання глядачів відповідає міністр лісової і деревообробної промисловості СРСР Тимофєєв М. В. (М). 16.45 — Кінонарис «Хочу показати корабель. (Миколаїв). 17.00 — «На меридіанах України». (К). 17.30 — «Проблеми удосконалення управління народним господарством». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — В ефірі «Молодість». «Алло, ми шукаємо таланти». (Таллін). 19.50 — «США — небезпека праворуч». (Передача перша). (М). 20.20 — Змагання найсильніших фігуристів СРСР. Спортивні танці. (Рига). 21.20 — Програма «Час». (М). 21.50 — М. Анчаров — «День за днем». Прем'єра телеспектаклю. 5 частина. (М). 22.50 — Українське кольорове телебачення. «Монологи». (Творчий вечір народного артиста УРСР Ю. Мажуги». (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. Екран студента-заочника. Перший курс. 11.00 — Історія КПРС. Вища математика. Німецька мова. Хімія. 18.00 — Для дітей «Телефільм «Ведмежа Потап і дроворуб Василь». (К). 18.20 — О. Островський «Свої люди — поквитаємось». Телеспектакль. (К). 20.30 — «На добраніч, діти». (К). 20.45 — «Пісні рідного краю». (Дніпропетровськ). 21.30 — Художній фільм «Люди з фургонів». (К).

НЕДІЛЯ, 19 ГРУДНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 12.15 — «Людина і закон». (М). 12.30 — Наша афіша. (К). 12.35 — Мультфільм «Чебурашка». (К). 13.00 — За накресленнями XXIV з'їзду КПРС. «Призма». (Харків). 13.30 — Художній фільм «Дубровський». (К). 14.40 — Теленарис «Безсмертні герої». (Львів). 14.55 — Фільм концерт «Наші мелодії». (К). 15.25 — Народний телеуніверситет (М). 16.10 — Змагання найсильніших фігуристів СРСР. Жінки. Довільна програма. (Рига). 17.15 — Концерт. (К). 18.10 — Клуб кіноподорожей. (М). 19.50 — Прем'єра студії «Укртелефільм». Багатосерійний художній телефільм «Ніч перед світанком». 5 серія. (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 Прем'єра студії «Укртелефільм». Багатосерійний художній телефільм «Ніч перед світанком». 6 серія. (К). 22.35 — Українське кольорове телебачення. «Вечірня серенада». Концерт. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. Екран студента-заочника. Другий курс. 11.00 — Марксистсько-ленінська філософія. Німецька мова. Вища математика. Фізика. 18.00 — Для дітей. Телефільми «Тореадори з Васюківки», «У мене сьогодні гості» і «Маленьке чудо». (К). 19.00 — І. Карпенко-Карий «Безталанна». Телеспектакль. (К). 20.30 — «На добраніч, діти». (К). 20.45 — Фільм-концерт «По сторінках улюблених опер». (К). 21.30 — Кольорове телебачення. «Наодинці з словом». Читає І. Ільїнський. (М). 22.15 — Авторський вечір поета-пісняра С. Васильєва. (М). 23.15 — Новини. (М).

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ
ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

на такі спеціальності:

малярів, штукатурів, арматурників, електрозварників, ізолювальників по гідроізоляції, малярів-штукатурів, монтажників конструкцій — мулярів, монтажників конструкцій — електрозварників, облицювальників-плитковиків-мозаїстів, теслярів, столярів-теслярів, слюсарів-трубопровідників, слюсарів будівельних, трубоукладчиків, мулярів, слюсарів-монтажників по загальномонтажним роботам і обладнанню загального призначення.

До училища приймаються демобілізовані воїни, незалежно від року служби в армії, які навчатимуться по скороченій програмі і одержуватимуть стипендію 75 карбованців на місяць.

До училища приймаються також юнаки і дівчата з освітою 8—10 класів віком 15 років і старші, які навчатимуться 1—2 роки і знаходитимуться на повному державному забезпеченні. Всі учні забезпечуються гуртожитком.

Під час проходження практики учні одержують 33 проценти заробітку. При бажанні учні можуть відвідувати загальноосвітню школу.

Початок занять: 1 січня, 1 лютого, 1 березня 1972 року, а також в міру комплектації груп.

Вступники подають документи: заяву на ім'я директора, автобіографію, паспорт або свідоцтво про народження, документ про освіту, довідку з місця проживання, характеристику, чотири фотокартки розміром 3×4 см.

Документи приймаються в канцелярії училища.

Адреса училища: м. Олександрія, Кіровоградської області, селище Победа, вулиця Нагорна.

Їхати автобусом «А» до зупинки «Їдальня».

АДМІНІСТРАЦІЯ.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

316050 ГСП, Кіровоград, 50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР», орган Кировоградского обкома ЛКСМУ, г. Кировоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Гліпки, 2.

БК 00492. Індекс 61197. Зам. № 7968. Тираж 54 500.